

Refleksjonsbrev for oktober – Merkur

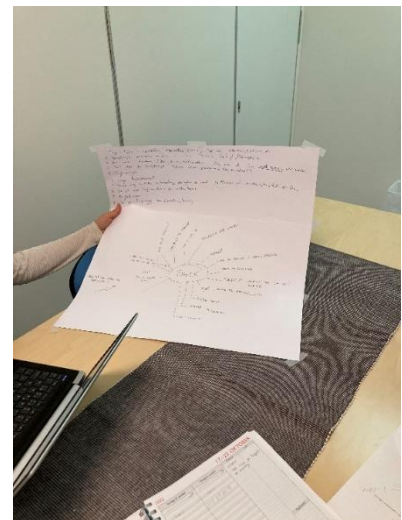
Sist refleksjonsbrev skrev vi blant annet om barns 100-språkelighet. Med dette i tankene og for å forklare noen av refleksjonene våre starter jeg med en praksisfortelling:

Sitter på gulvet og tegner med noen barn. En gutt ser på meg og sier: «tegne fugl». Jeg ser ned på det store tegnearket som ligger på gulvet og foran han. I mine øyne ser jeg en krusedull. «Å, så fin fugl du har tegna» sier jeg. Han ser litt rart på meg og sier igjen: «tegne fugl». Jeg bekrefter enda en gang, «ja, har du tegna fugl du?». Jeg har flere barn rundt meg og må svare et annet barn på noe. Gutten prøver en gang til og gir meg fargeblyanten sin og peker på gulvet. Sier: «Ane tegne fugl». Først da ser jeg at han ikke har samme farge i hånda som den krusedullen på gulvet. Så han mente kanskje at det var jeg som skulle tegne fugl? Jeg tegner en fugl og han smiler til meg, peker på fuglen på arket og sier til barnet som sitter siden av han: «tegna fugl».

Denne praksisfortellingen tok jeg med på et refleksjonsmøte. Noe av det vi trakk fram var nettopp barnas 100-språklighet. Forrige refleksjonsmøte snakket vi mye om at det er viktig at vi ansatte tilpasser vårt språk til barna. Men tenk hvor mange ulike måter barna klarer å uttrykke seg på! I denne praksisfortellingen ser vi et kompetent barn som tilrettelegger språket for at jeg skal forstå han. Han bruker både det verbale språket han kan, men også kroppsspråket. Han uttrykker seg og vi ansatte må være lydhøre og etterstrebe og forstå intensjonen hans. Han ønsket at Ane skulle tegne en fugl. Er han inspirert av våre tidligere aktiviteter? Ser han bildene av fuglene på veggen, eller er han bare veldig interessert i fugler?

Hvordan kunne få prosjektet inn i hverdagen var noe vi reflekterte over i sist refleksjonsbrev. Flere av barna har vist interesse for å tegne fugler, også utenom prosjektaktivitetene. Kanskje vi ansatte skal tegne litt fugler når vi tegner spontant på avdelingen?

Vi har nå laget et stort tre av farga papp og hengt på veggen på avdelingen. I treet har vi hengt opp bilder av både fugler og fuglereir i ca. riktig størrelse. Barna virker ikke så opptatt av det treet enda. Burde vi presentert treet for de? Burde vi hengt treet et annet sted? Hva forventet vi egentlig de skal gjøre/si om treet? Kanskje treet bare skal være dekor på veggen? Om vi lager en struts i virkelig størrelse siden av? Blir det mer attraktivt for de å se og snakke om det da, eller bare forvirrende?

Vi har vært på flere turer for å se om vi finner noen fugler. Men vi har ikke sett så mange fugler til nå heller ikke spor eller lyder. Er da turen bortkasta? I stedet for å tenke det, så kan man reflektere sammen med barna. Hvor er alle fuglene nå? Hvor bor de? Hva spiser de? Så selv om man ikke oppnår målet med turen, er det ikke en bomtur likevel. For både turen i seg selv har en verdi og refleksjonene man kan gjøre underveis og etterpå er også viktig. Vi ser at barna uansett har stor glede av naturen og naturens materialer. Når vi er på tur neste gang skal vi ta med noen naturmaterialer til barnehagen, kanskje det er noe vi kan bruke i prosjektet vårt.

Vi har nå tilført nye materiale i prosjektgruppene våre. Barna har inngått i kreative prosesser med nye materialer de kan utforske. Vi tok vi fram lim, fjær, øyne og ispinner. Vår tanke var at barna kunne få velge hvordan de ville bruke materialene selv. Et barn laget en fugl med bare et øye. Han var veldig bestemt på at fuglen bare hadde et øye. På veggene henger kunstinspirasjonen med fugler, noen av fuglene vises profil, altså bare at et øye synes. Var det fordi han bare så det ene øyet på bildet at han mente at sin fugl bare skulle ha et øye? Vi har tidligere lekt mye med fjær på avdelingen, men fjærene fikk nå møte nye materialer. Materialene reagerer nå på andre måter, og vi observerte barn som blåste på fjærene etter at de var festet med lim. Gjennom denne kreative prosessen fikk barna utforske og være kreative.

For å få enda flere tips til fremgang i prosjektet tok vi fram tankekartet som foreldrene skrev på foreldremøte. Foreldrene ble delt inn i grupper og skrev ned sine tanker om prosjekt fugler. Dette var en fin mulighet for oss å gi dem mer innblikk i prosjektet vårt. Barnehagen skal legge til rette for foreldresamarbeidet og god dialog med foreldrene (Rammeplan for barnehage, 2017). Dette var en positiv opplevelse og foreldrene hadde mange gode ideer. Noe av det vi har hentet ut ifra tankekartet denne måneden er sanger om fugler og musikk. Barna på avdelingen er veldig interesserte i musikk og dans fra før så dette passet bra og innføre i prosjektet. Å uttrykke seg gjennom musikk er en del av barnas 100 språk. Hvordan beveger barna seg til denne musikken? Vi har lyttet til sangen "fløy en liten blåfugl" og "fugledansen", og de ansatte har vært med å gjøre bevegelsene. Dette er noe vi gjerne vil spille videre på, hvordan kan barna uttrykke seg gjennom sang og dans? Vi vil bruke musikk og sang som handler om fugler også får vi se hvilke vei dette går videre.

Litteratur:

Kunnskapsdepartementet. (2017). Rammeplan for barnehagen.